

آثار و تبعات سیاسی و اجتماعی فتنه ۸۸

ایجاد شکاف در اتحاد و همبستگی ملی

نقطه آغازین فتنه ۸۸ را می‌توان به بحث ادعای «تقلب» از سوی برخی از کاندیداهای شکست‌خورده انتخابات ریاست‌جمهوری، به ویژه آقایان موسوی و کروبی منوط دانست، ادعایی که اولین خسارت و زیان آن برای کشور و نظام ایجاد تشویش در اذهان عمومی و به تبع، ایجاد شکاف در اتحاد و همبستگی ملی بود. چرا که در ابتدا، بسیاری از کسانی که به موسوی رأی داده بودند، با واقعی دانستن ادعای تقلب، به گمان خود برای گرفتن حق رأی خود به خیابان‌ها ریختند! که حوادث بعدی به دنبال این ادعا و همین حضور به وقوع پیوست.

امیدوار شدن دشمنان نظام به برخی جریان‌های داخلی

دشمنان مسرور از فتنه در کشور، بلافاصله دست به کار شده و به انحاء مختلف اقدام به حمایت از این فتنه‌گران کردند. شاید مهم‌ترین کارکرد فتنه برای دشمنان جمهوری اسلامی، سوءاستفاده و امیدواری آنان برای ضربه‌زدن به نظام از داخل بود. فتنه‌گری‌های سران فتنه و فتنه‌گران از یک جهت دیگر نیز حائز اهمیت است و آن اینکه برای اولین بار در طول بیش از ۳۲ سال که از پیروزی انقلاب می‌گذشت، تمامی دشمنان زخم‌خورده نظام اعم از داخلی و خارجی و حتی برخی کشورها، علناً وارد این فتنه شدند، تا به این بهانه نظام اسلامی را به زیر کشند. اگرچه فتنه ۸۸ مهار شد، اما بزرگ‌ترین خیانت سران فتنه به نظام امیدوار ساختن دشمنان به داخل و به فتنه‌گران بود که بارها به آن اذعان کردند.

افزایش امید دشمن به بی‌ثبات‌سازی سیاسی و براندازی در ایران

یکی از پیامدهای فتنه این بود که آمریکا و غرب را به این باور رساند که اگر راهکار ایجاد و تقویت گروهک‌های تروریستی نتوانست راهبرد بی‌ثبات‌سازی را در ایران عملیاتی کند، جریان فتنه ارزش سرمایه‌گذاری دارد و این ظرفیت را خواهد داشت که بی‌ثبات‌سازی را فراتر از راهبرد تغییر رفتار بلکه در واقع تغییر نظام دنبال کند به باور دشمنان، جریان فتنه این ظرفیت را دارد که به سرعت بتواند شکاف اجتماعی ایجاد کند و آشوب را با سرعت فراگیر نماید؛

تبدیل پیروزی به شکست

حوادث بعد از انتخابات دهم، طعم پیروزی را بر کام ملت تلخ کرد و به جای اینکه موجب انسجام ملی و کسب وجهه بین‌المللی برای نظام باشد، در عرصه داخلی، حداقل در مقطعی، موجب شکاف سیاسی داخلی، ریزش بخشی از نیروهای انقلاب و تبدیل مخالفان به معاندان شد و در عرصه بین‌المللی هم موجب عریان شدن خصومت‌ها علیه نظام گشت. حوادثی که به زعم حسین بشیریه به بحران انسجام و اتحاد دامن زده و خود بحران نهفته مشروعیت را واقعیت بخشید

تخریب چهره نهادها، شخصیت‌ها و مراکز قانونی نظام

خطرناک‌ترین و خسارت‌بارترین پیامد آشوب‌ها و اغتشاشات در فتنه سبز، تخریب چهره نهادها و مراکز قانونی‌ای چون سپاه، بسیج، شورای نگهبان، ولایت فقیه، صدا و سیما و... بود. سران فتنه و فتنه‌گران، بیشترین حجم تخریب و ترور شخصیتی خود را بر روی این نهادها به ویژه سپاه و بسیج مصروف داشتند. در پس‌پرده تخریب چهره این نهادهای انقلابی، اهدافی نظیر بی‌اعتماد کردن مردم به نهادهای انقلابی و قانونی، به انفعال کشاندن نهادهای انقلابی، سرنگونی نظام یا حداقل روی کار آوردن جریانی وابسته به غرب در کشور و... مد نظر فتنه‌گران و حامیان خارجی آنان بود که به فضل الهی خنثی شد.

حرمت شکنی و هجمه به ارزش‌ها

یکی از نتایج تلخ حوادث بعد از انتخابات ۸۸ حرمت شکنی در وقایع عاشورای ۸۸ بود که حتی در تاریخ مذهب تشیع مشابه آن را سراغ نداریم. بی‌حرمتی به امام خمینی (ره) (پاره کردن عکس امام در جریان تجمع‌ها)، روزه‌خواری در ماه رمضان، شعار «مرگ بر اصل ولایت فقیه» و بالاخره هتاک شدن ادبیات ضدانقلاب علیه رهبر انقلاب اسلامی، به گونه‌ای که بعد از آن شاهد صدور نامه‌های اهانت‌آمیز و مقاله‌های هتاکانه خطاب به ایشان بودیم، تنها چند مصداق از این حرمت شکنی‌هاست.

#بنیان تحریم

#گناه نابخشودنی